Stockbeheer in de wachtpost te Aalst

Haio: PAUWELS (II) Stephanie , U.G.
Promotor: PHILIPS Hilde , U.A.
Praktijkopleider: BUYS Christine

Context: Bij de opstart van de wachtpost te Aalst werd een werkgroep opgericht in functie van het stockbeheer. Dit stockbeheer bleek na enkele maanden niet vlot te lopen. Er werd een praktijkverbeterend project binnen de wachtpost opgestart.

Onderzoeksvraag: Optimalisatie stockbeheer in de wachtpost te Aalst.

Methode: Er werd een literatuuronderzoek uitgevoerd omtrent stockbeheersystemen. Door de werkgroep en mezelf werd een praktijkverbeterend project binnen de wachtpost opgestart. Het stockbeheersysteem werd geëvalueerd en verbeterd. Na aanpassing van het systeem te Aalst volgde een bevraging bij de wachtdoende artsen. Aanvullend werden verschillende wachtposten te Vlaanderen bevraagd omtrent stockbeheer om input te vergaren om het systeem in Aalst aan te passen.

Resultaten: Bij het literatuuronderzoek kwamen voornamelijk het Kan-Ban systeem en Two-Bin systeem naar voor als betrouwbare instrumenten. Het kwaliteitsverbeterend project te Aalst legde volgende pijnpunten bloot. Het is niet aangewezen om de verantwoordelijkheid volledig bij de wachtdoende artsen te leggen. Er is nood aan een performant systeem dat volgens een vast protocol werkt, waarbij verschillende personen betrokken worden. Voldoende tellingen zijn noodzakelijk om de werkelijke stock te kennen. Deze gegevens worden wekelijks in een semi-geautomatiseerd systeem in Excel gegoten, dat op zich een werkvorm soortgelijk aan het Kan-Ban systeem is. Na aanpassing van het systeem te Aalst volgde een bevraging bij de wachtdoende artsen waaruit bleek dat zij over het algemeen tevreden zijn over het stockbeheer. De bevraging van de andere wachtposten leverde volgende aandachtspunten op. De richtlijn van Domus Medica omtrent urgentietrousse wordt door de wachtposten zeer gewaardeerd als vertrekpunt voor het opstellen van een eigen formularium. Opnieuw kwam naar voor dat het stockbeheer beter aan verschillende personen werd toevertrouwd en dat voldoende tellingen noodzakelijk zijn. Er wordt meestal niet gewerkt met een Kan-Ban systeem, met als nadeel grote voorraden en weinig performante systemen met grotere tijdsinvestering. Op vele plaatsen werd gewerkt met fotomateriaal omtrent de stockinvulling, wat in Aalst niet het geval is.

Conclusie: Naar de toekomst toe is werken met visuele informatie een werkpunt voor Aalst. Blijvende evaluatie omtrent het systeem is noodzakelijk. In Aalst is er te weinig ruimte om te werken met het originele Kan-Ban systeem. In andere wachtposten is het echter nuttig de mogelijkheden van dit systeem te bestuderen. Nieuw onderzoek in de toekomst kan zich buigen over een basisinventarislijst met minimumvoorraden voor opstartende wachtposten en de kostprijs van een dergelijk systeem.